

Forfatter: Langebek, Jacob

Titel: BREV TIL: Brocman, Nils Reinhold FRA: Langebek, Jacob (1767-05-20)

Citation: Langebek, Jacob: "BREV TIL: Brocman, Nils Reinhold FRA: Langebek, Jacob (1767-05-20)", i *Breve fra Jacob Langebek*, GYLDEN DALSK BEBOGHANDEL., s. 433. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002054457-000-shoot-L0020544570000199.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Jacob Langebek

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

20. Maj 1767.

TIL NILS REINHOLD BROCMAN.

Højædle, Høistærede Herr Assessor.

Det sidste Herr Assessorens kiære Brev af 5. huius forsekrer mig om den Fornøielse, ieg nu snart kan vente at see en saa velkommen Gæst hos mig, og saa meget inerte velkommen, som ieg er vis paa, Han tager til takke med mit Huses Leilighed, som den kan falde i min enlige Stand. Dersom Tiden tilrekker, udheder ieg mig endnu engang før Ankomsten et par Rader og derudi at underrettes, til hvad Tid omtrent Min Ven tænker at komme her, dernæst om ieg skal sette en Seng til een eller to Personer; thi ieg veed ikke, paa hvad Fod Ritaren følger med, om som Compagnon, eller Domestique, eller imellem begge, Og ieg vilde gierne, at Reisen, saavidt den skeer for min Skyld, skulde være Hr. Assessoren til den mindste Bekostning som mueligt, men tvertimod til nogen Nytte og Nøie.

Min Forretning ved Hans Majestets Salving d. 1. Maji har ieg lykkelig og vel overstaaet, uden onde Suiten, som ieg frygtede for, af at staae paa eet Sted og med udstrakte Arme i en Tid af 4. Timer. Ieg er forvisset om, det vilde være min Herre kiært, om ieg derved havde vundet nogen Formon. Men min Catechismus kommer mig heri, som i mange andre Tilfælde, vel tilpas, som har lært mig denne Regel: Naar I have giort alt det, som eder er befaleet, da siger: Vi ere unyttige Tienere, thi vi gjorde det, som vi vare pligtige at giøre. Ieg har med al levnsindighed, ja Fornøielse, seet paa de mange andres Forfremmelse ved denne solennitet, og kanskee glædet mig lige saa meget over, at ieg er bleven det samme ieg var, som de andre over deres formeente Lykke. Andet Æmbede forlanger ieg ikke, og ieg veed ei at kunne faae noget, der var mig saa kiært og convenable som det, ieg har, og kan derfor ei heller formode nogen Tiløgning paa Lønen. Alt det, ieg s. 434da kunde aastunde, og som mine Venner vilde unde mig, var en høiere Character. Men ieg maae bekiende min Skrøbelighed, at ieg er ingen Kiender af den Ære, som søges ved Rang, i sær naar man skal betle sig den til. Ieg har og nu ingen Hustru at skylde paa, ieg sidder ikke i Cottegio med nogen, ieg har ikke fornøden at trettes med nogen om Rangen, ieg tager i Samqvem heller den nederste end den øverste Plads. Jo høiere Rang, jo større Stat, og jo flere Skatter og Udgifter. For mine smaa Børns skyld maae ieg være Husholder over det lidet, ieg har, og deres Opdragelse er min eneste Bekymring. Faaer ieg noget tilovers, da har ieg Afgange nok dertil, og vel saa gode og lovlige som at øde det paa Rang og hvad deraf flyder. Ieg vil ikke længere opholde mig ved disse philosophicke Betragtninger, men begive mig til Sigillerne — —¹. Skulde Hr. Assessoren komme forbi nogen Kirker i Skaane, da maae Han endelig visitere dem, om der ingen Monumenter skulde tindes. Hvor der i Nærværelsen er nogen gammel Herregaard, der pleier dog gierne være noget. Ieg vil være meget glad over alt, hvad Min Ven bringer med sig, om det ogsaa var nogen gammel Codex, ligesom sidst, men det kan ieg nu ikke vente; det vil alt være Lykke nok, at faae see Nordens Hoved-Document, som setter vort Sprog i saa stort Lys. Det gjør mig ondt for den gode Hr. Canc. R. Berch, at han ikke er fornøiet efter sidste Rigsdag, vel troer ieg, han er min Ven, men det synes, som han er al noget ulige sentimens med mig. Den anecdot fra D. Celsius var mig ret kiær. Den gode Biørnstjerne tilsendte mig Køge Privilegia, uden at nævne andet, end at de hørte ham selv til. Han havde lovet at passere en Aften hos mig, før han reiste herfra; Men Reisens Hastighed tillod ham det ikke, hvorover ieg ei tik vide, enten det var til Laans eller Foræring, i hvilket sidste Fald ieg længe har været betænkt paa et Vederlag, saasnart ieg havde faaet udstudere Mandens Gout. Men nu seer ieg, det har en s. 435anden Beskaffenhed, og kan ei nok forundre mig derover, at han ikke taledede et eneste Ord om Celsius, da han dog to gange var hos mig. Nu er ieg glad ved, at ieg kan beholde dem, og den gode Doctor, som derved fortienet stor Tak af mig, kan forsekre sig, at ieg ikke er eller tænker saa uraisonnable, at ieg vil have dem for intet. Nei, ieg har allerede et exemplar liggende til ham af Acta Societatis Hafniensis, uagtet de koste henved 8. Rigsdaler, hvormed ieg mener, det fragmentum af Privil. Køgens. kan være betalt: Men kanskee ieg kunde derved opmuntre ham til at være genereux igien i Henseende til Metropolis og Missale Lundense, af hvilke ieg dog har et Slags prætension paa den sidste, men vil dermed ei lade mig merke, ei heller forlange denne uden Vederlag efter Cølns Vegt. Ieg takker for de nova fra Sotberg; Men har Herrerne intet Haab om, at deres curiosa, som ere bort-caprede, kan komme tilstæde igien? Vore Reisende, som for nogle Aar siden ginge til Arabien, hvoriblant var Prof. Førskaal¹ har Døden alle capret bort, undtagen en ved Navn Nibuhr², som kanskee kommer hjem i Sommer. Hvad rart han medbringer, det vil Tiden lære; men Runica eller Gothica bliver det vist ikke. Naar Hr. Assessoren kommer her, frygter ieg, Han ikke vil finde mange af vore gode Venner hjemme; thi nogle ere da formodeligen reiste paa Landet, andre med Cancelliet paa Hans Majestets Reise til Holsten, som begyndes d. 10. Iunii og ender d. 29. Iulii. Det, som gjør mig mest ondt, er, at Etats Raad Suhm da og skal s. 436være borte, thi han har den Maade, saalænge han ikke eier noget Landgods, at han om Sommeren gienemreiser snart en og snart en anden af Provincerne, saaledes gaaer han i Aar til Holsten og Hamborg. Han er en af de beste og lyksaligste Mænd hos os. Han har intet publicke Æmbede, clependerer af ingen, har en dydig Frue, en velartet liden Søn, et prægtigt Huus, et skjønt Bibliotek tillige med Myntog Naturalie-Cabinet, er en god Husholder over stor Rig- dom, en omgængelig Ven, bruger sit Hoved og sin Læs- ning til andres Nytte &c., saa at ieg gierne havde undet Min Ven deel udi denne rare Mands Bekiendtskab; men nu faaer Han alene lade sig nøie med sin gamle Ven og oprigtige Tiener

J. Langebeks Breve.

Langebek, Jacob, *Breve fra Jacob Langebek,*

28

28*

I. Langebek.

Khavn d. 20. Maji 1767.